

berne, forekomme mig aldeles ikke at være tilfredsstillende i saa Henseende. Men saalænge det altsaa ikke er tydeligt godtgjort, at Tallet vil være for lille, naar man satte Grændsen til 38 Aar, forekommer det mig heller ikke, at man kan sige: altsaa bør vi gaae til 45 Aar. Det er dog i denne Henseende i høi Grad mærkeligt, at der aldeles ikke er blevet anført Noget om, hvor stor Styrke der bør være tilstede i Kjøbenhavn. Der er anført, hvor mange der findes i Borgervæbningen og i Livchoret; men der er ikke i Motiverne, saavidt jeg har seet, anført Noget om Størrelsen af Brandchoret, og der er Intet anført om, hvilket Tal den høitærede Krigsminister anseer at være passende med Hensyn til den Tjeneste, som forlanges af Borgervæbningen (Kirck: 3000). Forsaavidt den ærede Landstingsmand fra Helsingør (Kirck) har sagt, at min ærede Nabo kunde finde tilstrækkelig Oplysning om disse Tal i Motiverne Pag. 23, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at den ærede Landstingsmand har misforstaaet min ærede Nabo; thi han yttrede ikke Noget om Borgervæbningen, men kun om Brandchoret, at man ikke vidste, hvor stort det var, og om Brandchoret findes Intet anført Pag. 23 i Motiverne. Med Hensyn til Størrelsen af Brandchoret, skal jeg dog bemærke, at i Statscalenderen for 1850 staaer det angivet at udgjøre c. 4,000 Hoveder; men jeg indseer ikke, hvad man vil kunne ulede af dette Tal 4,000, som dog omtrent maa være det rigtige, da det findes i Statscalenderen; thi det er dog aldeles ligegyldigt, hvormange der staae i Brandcorpset, naar man ikke veed, hvormange der ere fornødne til at forrette Tjenesten, og, naar det ærede Medlem fra Helsingør har anført, at der ved alle Cabinetsprøiter er ansat 3,000 Mand af disse 4,000, saa vil jeg spørge, hvor stor bliver saa den effective Styrke, som er nødvendig til at forrette Tjenesten? Det er dog et af de Data, som vi skulde kjende, inden vi gaae til at tage nogen Beslutning (Oirk: Det staaer i Reglementet!). Naar det er blevet anført af den ærede Ordfører, ligesom ogsaa af det ærede Medlem fra Helsingør, at det af Borgervæbningens Chef er opgivet, at

der kun vilde være c. 2,000 Mand tilbage, dersom Alle over 38 Aar skulde udtræde af Tjenesten, da skal jeg ikke nægte, at denne Opgivelse har jeg Grund til at troe er fremkommen ved en Regningsfeil. I detmindste kan jeg umuligt faae det ud af de Tal, som findes i Justement Pag. 23; thi, dersom det ærede Medlem fra Helsingør vil tage dem for sig, saa vil han see, at der staaer anført, at ved begge Corpser, Infanteriet og Artilleriet, findes 5,347 Mand, og blandt dem, der ere 38 Aar gamle og derover, findes 1,449. Trækker man nu disse to Tal fra hinanden, saa bliver der 3,900 Mand tilbage. Hvad vil altsaa det sige, at der kun er circa 2,000 Mand i Corpset, naar disse skulde udtræde? Jeg maa næsten formode, at det vel skal sigte til de virkelig Tjenestgjørende. Men da bliver Forholdet igjen ganske anderledes; thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at der blandt dem, som ikke ere tjenestgjørende, er henregnet Adskillige, som man dog uden Tvivl ikke saaledes udenvidere kan lade være at tage med blandt de Tjenestgjørende. Saaledes hedder det Pag. 23: „efter Fradrag af de Umunderede“. Hvorfor ere disse da umunderede? Er det da ikke deres Pligt, at anstaffe sig Munderinger (Nei!)? Eller hvor lang Tid kan der da hengaae, inden de Lovede blive øvede? Der kan ikke gaae lang Tid, inden de blive øvede. „De Permitterede og Syge“, staaer der fremdeles; de Permitterede kunne dog vel indfalde. De Syge ere altsaa virkelig de, der ikke kunne gjøre Tjeneste; men de tre andre Classer, der staae nævnte, kan jeg ikke see, kunne have nogen synderlig Indflydelse paa Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt man skal blive staaende ved 38 Aarsalderen eller gaae til 45 Aarsalderen. — Slutteligen forekommer det mig, at, naar man ikke har godtgjort, hvormange der vilde være til Tjeneste for Corpset, naar disse over 38 Aarsalderen udtræde, saa kan man dog virkelig ikke nu blive staaende og sige: ja, saa er det godtgjort, at vi maae gaae til 45 Aarsalderen. Der er, som sagt, — saa forekommer det mig — aldeles ikke ført noget tilstrækkeligt Beviis derfor. Jeg skal dog ogsaa i saa Henseende anføre, at ifølge den Folketælling, som har